

»§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 1992.«

Af et *mindretal* (FP):

Ny paragraf

15) Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

Det årlige provenu ved lovforslagets gennemførelse afdrages på statsgælden. I 1992 afdrages 680 mio. kr.«

Bemærkninger

Til nr. 1-14

Ændringsforslagene indebærer, at følgende elementer i lovforslaget udgår:

- 1) Den almindelige efterlønsalder hæves til 62 år.
- 2) Medlemmer over 55 år, der mister dagpengere retten, får indtil 1. januar 1996 valget mellem efterløn og arbejdstilbud.
- 3) Retten til at arbejde i efterlønsperioden udvides.
- 4) Ændring af medlemsbidraget for efterlønsmodtagere.
- 5) Hjemmel til administrativt at fastsætte regler om, hvilken betydning udbetaling fra pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger i efterlønsperioden skal have.

Ændringsforslagene indebærer videre, at der ved indsættelse af et nyt kapitel som en midlertidig ordning indtil udgangen af 1995 indføres en overgangsydelse for langtidsledige i aldersgruppen 55-59 år.

Indførelsen af overgangsydelsen medfører herudover en række tekniske ændringer.

Forslagene er en følge af aftalen af 3. december 1991 mellem Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti.

Ad nr. 2

Det følger af aftalen, at medlemmer, der modtager overgangsydelse, ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det præciseres

derfor, at disse medlemmer, på samme måde som efterlønsmodtagere, kan bevare medlemskabet af arbejdsløsheds-kassen, selv om de ikke har deres væsentligste livsophold ved erhvervsarbejde.

Ad nr. 3

Som følge af aftalen har medlemmer, der modtager overgangsydelse, ret til efterløn ved det fyldte 60. år, og det er derfor præciseret, at efterløn også ydes efter ansøgning til medlemmer, hvor tilbagetrædelsen sker fra overgangsydelse. Det vil blive pålagt kasserne at sikre, at det enkelte medlem på overgangsydelse i god tid inden det fyldte 60. år tager stilling til overgang til efterløn.

Der er endvidere sket en præcisering af de gældende regler, hvorefter et medlem, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, først kan overgå til efterløn, når medlemmets personlige arbejde i den selvstændige virksomhed er ophørt mere end midlertidigt. Dette gælder, uanset om den selvstændige virksomhed er medlemmets hoved- eller bibeskæftigelse.

Ad nr. 4

Som følge af aftalen ændres kravet til medlemsancienniteten således, at der nu er tale om 20 års medlemskab inden for de sidste 25 år.

Efter aftalen forhøjes efterlønsalderen ikke. For at ingen årgang skal udelukkes fra muligheden for at gå på efterløn, er overgangsbestemmelsen ændret således, at medlemmer, der er født før den 1. marts 1952, kan opfylde kravet om medlemskab ved uafbrudt medlemskab fra 31. marts 1992 til overgangen til efterløn. Det medfører i praksis, at personer omkring 40 år, der endnu ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse, skal melde sig ind inden den 31. marts 1992, hvis de ønsker at have mulighed for at gå på efterløn som 60-årige.

Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan fortsat undtagelsesvis se bort fra undskyldelige afbrydelser i medlemskabet.

Bestemmelsen i § 75 b, stk. 3, 2. pkt., tager sigte på erhvervsaktive personer, der f.eks. på grund af arbejdsløshed, sygdom eller barselordlov i en kortere periode op til skæringstidspunktet den 31. marts 1992 har været forhindret i at blive optaget i en kasse og derfor ikke har haft mulighed for at komme ind i overgangsordningen i forbindelse med forhøjelse